Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Judecător Dodon Viorica)
Dosarul nr. 3a-2217/25
2-23054270-02-3a-02072025

D E C I Z I E

07 octombrie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae
Grefier Vascan Diana

examinând, în ședință publică, cererea de apel depusă de S.R.L. „Muvi Express", în procedura falimentului, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2024, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de S.R.L. „Muvi Express", în procedura falimentului, împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea actelor administrative individuale defavorabile,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 12 aprilie 2023, administratorul insolvabilității S.R.L. „Muvi Express", Ciobanu Lilian, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând:

1) anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației comis de către S.R.L. „Muvi Express";

2) anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/56 din 9 martie 2023, pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 31 octombrie 2022 a fost intentat procesul de insolvabilitate faţă de debitorul S.R.L. „Muvi Express".

Partea reclamantă a menționat că la 19 decembrie 2022, Serviciului Fiscal de Stat a emis decizia privind inițierea controlului fiscal la întreprinderea S.R.L. „Muvi Express". Prin Actul de control fiscal nr. 3-614673 din 30 decembrie 2022, organul fiscal a constatat un şir de pretinse încălcări ale entității, iar la 6 ianuarie 2023,

Direcţia Generală Control a emis Decizia nr. 777/20, prin care a stabilit mai multe pretinse încălcări ale legislației fiscale de către S.R.L. „Muvi Express”, dispunând achitarea mai multor sume către bugetul de stat.

Partea reclamantă a precizat că în conformitate cu prevederile art. 268 și 269 din Codul fiscal şi cu stipulările de la finalul deciziei, în care se indică expres că aceasta poate fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare la Serviciul Fiscal de Stat, S.R.L. „Muvi Express” a contestat-o în modul şi termenul stabilit. Prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/56 din 9 martie 2023 contestația nominalizată a fost respinsă, fapt ce generează înaintarea prezentei acţiuni în instanţa de judecată.

Partea reclamantă a notat că Decizia nr. 754/56 din 9 martie 2023 a fost comunicată reclamantului prin poşta electronică la 13 martie 2023. Astfel, procedura prealabilă şi termenul de sesizare a instanţei au fost respectate.

Partea reclamantă a relevat că solicitarea părții reclamante este de a anula deciziile contestate, acestea fiind considerate neîntemeiate și ilegale, în primul rând, pârâtul nu a analizat complet şi corect situația de fapt şi documentele prezentate de reclamantul contribuabil, oferind o motivare insuficientă la argumentele înaintate.

Partea reclamantă a explicat că organul fiscal a indicat faptul că contribuabilul a comis încălcări la reflectarea pierderilor fiscale pentru anul 2020 cu suma de 25 145 lei, suma totală a cărora este de 692 388 lei. La fel, s-a indicat că contribuabilul a comis încălcări la reflectarea pierderilor fiscale pentru anul 2021 în sumă de 162 464 lei, suma totală a cărora este de 692 388 lei. Mai mult, organul fiscal a decis micșorarea sumei TVA spre deducere cu 302 325 lei, care va constitui astfel 36 250 lei. De asemenea, organul fiscal a dispus încasarea sumelor de 46 990 lei impozit pe venit, 184 316 lei TVA, 102 527 lei contribuții de asigurări sociale, încasând totodată şi penalităţile aferente de 892 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit şi 31 807 lei pentru neachitarea în termen a TVA.

Partea reclamantă a enunțat că în privinţa pretinsei încălcări a art. 8 alin (2) lit. c) din Codul fiscal, considerăm că S.R.L. „Muvi Express” nu a admis nici o încălcare sub acest aspect. Or, pentru efectuarea controlului a fost asigurată prezentarea actelor primare de evidenţă contabilă a companiei, prezentarea declaraţiilor pe venit prezentate în termen şi fără încălcarea SNC5 şi art. 83 alin (4) lit. a) din Codul fiscal. Astfel, consideră că şi condiția prevăzută de art. 85 alin. (1) din Codul fiscal la fel a fost respectată de S.R.L. „Muvi Express”, dările de seamă fiind prezentate în termen, conform prevederilor legale.

Partea reclamantă a expus că vizavi de neachitarea impozitului pe venit, consideră că la efectuarea controlului entitatea a prezentat toate actele primare ce argumentează corectitudinea calculării impozitului pe venit, iar declarația pe venit a fost prezentată în termenul stabilit de lege şi conform standardelor SNC5. Prin urmare, organul fiscal nu a constatat și probat univoc faptul săvârşirii de către contribuabilul contestatar a tuturor încălcărilor nominalizate.

Partea reclamantă a indicat că având în vedere lipsa încălcărilor şi respectiv lipsa necesității achitării plăților imputate ca datorii de bază (impozite şi taxe), pe cale de consecinţă apare şi necesitatea anulării sancțiunilor pecuniare (penalităţi etc.) aplicate contribuabilului contestatar.

Poziția pârâtului expusă în instanța de fond:

La 19 mai 2023, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată de administratorul insolvabilității S.R.L. „Muvi Express", Ciobanu Lilian și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 41-48).

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de administratorul insolvabilității S.R.L. „Muvi Express", Ciobanu Lilian împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 17 decembrie 2024, administratorul insolvabilității S.R.L. „Muvi Express", Ciobanu Lilian a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2024, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea formulată de administratorul insolvabilității S.R.L. „Muvi Express", Ciobanu Lilian.

În motivarea cererii de apel, partea apelantă a indicat că instanța de fond nu a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii, normele de drept material au fost aplicate eronat și s-a aplicat eronat şi încălcat norma de drept material, interpretându-se eronat legea.

Partea apelantă menționat că pârâtul și prima instanță au neglijat argumentele reclamantului apelant care a indicat că actele emise nu conțin nicio motivare vizavi de sancțiunile aplicate.

Partea apelantă a explicat că cea mai gravă încălcare a organului fiscal, menținută incorect prin hotărârea apelată, este ajustarea spre micșorare suma TVA spre deducere în Declarația privind TVA cu 693 142 lei. Această micșorare absolut nejustificată este inexplicabilă și aduce o gravă atingere drepturilor și intereselor legale ale S.R.L. „Muvi Express", fapt ce generează necesitatea admiterii apelului. Or, era și este absolut necesară efectuarea unui control prin contrapunere cu agenții economici din relațiile cu care a apărut TVA-ul micșorat de către SFS.

În materie de drept partea apelantă și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), 214 alin. (3), 216 alin. (3) din Codul fiscal și prevederile art. 118, 206 alin. (1), 232 alin. (1), 240 alin. (1), lit. c) din Codul administrativ.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

La 21 august 2025, Serviciului Fiscal de Stat a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2024 (f.d. 114-118).

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 2 iulie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*".

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*".

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost pronunțat public la data de 16 decembrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă 17 decembrie 2024. Prin urmare, Completul judiciar constată că apelul a fost declarat în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*".

În speță, motivarea apelului a fost depusă împreună cu apelul la 17 decembrie 2024.

Totodată, se constată că partea apelantă a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 232, 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel, motiv pentru care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în fața instanței de apel, apelantul administratorul insolvabilității S.R.L. „Muvi Express", Ciobanu Lilian, fiind legal citat, nu s-a prezentat, astfel, Completul judiciar, conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa părții apelante, care a fost citat legal cu privire la timpul și locul examinării cauzei.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul intimatului, Serviciul Fiscal de Stat, Dormencu Ion, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2024.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul este admisibil pentru examinare, dar neîntemeiat, motiv pentru care se impune respingerea cererii de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*".

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*".

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii

între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 30 decembrie 2022, Direcția generală control al Serviciului Fiscal de Stat, în temeiul deciziei privind iniţierea controlului fiscal nr. DICF-140059/19 din 19 decembrie 2022 a efectuat la S.R.L. „Muvi Express" control fiscal la fața locului prin metoda verificării totale, pentru perioada de activitate 29 mai 2019 - 31 octombrie 2022, în legătură cu intentarea procedurii de insolvabilitate.

În rezultatul controlului fiscal efectuat, a fost întocmit actul de control fiscal nr. nr. 3-614673, prelungit pe formularele nr. 3-6146734, nr. 3-614675, nr. 3-614676, nr. 3-614677 şi nr. 3-614678 din 30 decembrie 2022.

Controlul fiscal a fost efectuat cu consimțământul administratorului procedurii de insolvabilitate, dl Lilian Ciobanu, în prezența şi cu participarea reprezentantului S.R.L. „Muvi Express", Secrieru Silvia, care activează în baza procurii nr. 123-12/MF/2022 din 20 decembrie 2022, eliberată de administratorul insolvabilității.

Prin citația seria C nr. 148662 din 4 ianuarie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a invitat contribuabilul pentru data de 20 ianuarie 2023 ora 10:10, la examinarea actului de control fiscal.

Prin cererea din 5 ianuarie 2023, S.R.L. „Muvi Express", a indicat că este de acord cu rezultatele controlului fiscal expuse în actul de control nr. 3-614673, prelungit pe formularele nr. 3-614674, nr. 3-614675, nr. 3-614676, nr. 3-614677 şi nr. 3-614678 din 30 decembrie 2022 şi solicită examinarea cazului în conformitate cu prevederile art. 246 alin. (2^1) din Codul fiscal.

În rezultatul examinării actului de control fiscal din 30 decembrie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației comise de S.R.L. „Muvi Express", prin care s-a decis:

„*1. A micşora pierderile fiscale:*

- pentru perioada fiscală A/2020 cu 25 145 lei, care vor constitui 692 388 lei;

- pentru perioada fiscală A/2021 cu 162464 lei care vor constitui 2 752 137 lei.

2. A micșora suma TVA spre deducere în perioada ulterioară cu 302 325, care la situația de 31.10.2022 va constitui 36 250 lei.

3. A încasa la buget sumele impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului:

46990 lei, impozitul pe venit reținut din salariu diminuat pentru perioadele fiscale 1/02/2022 L/09/2022, MD06TRGAAA11111001300000; care urmează a fi transferat la contul IBAN:

- 184316 lei, taxa pe valoarea adăugată diminuată pentru perioadele fiscale L/07/2020 1/12/2020, L/06/2021 - L/07/2021, 1/01/2022-1/08/2022, care urmează a fi transferată la contul IBAN: MD86TRGAAA11411001300000;

102527 lei, contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii diminuate pentru perioadele fiscale L/01/2022- L/10/2022, care urmează a fi transferate la contul IBAN: MD98TRGAAB12110001000000.

4. A încasa la buget majorare de întârziere (penalitate), calculată în conformitate cu art. 228 alin. (1) şi alin. (2) din Codul fiscal:

- 892 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit reținut din salariu diminuat, care urmează a fi transferată la codul IBAN: MD06TRGAAA11111001300000 (Anexa nr. 1 la prezenta decizie):

-31807 lei, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată diminuate, care urmează a fi transferată la codul IBAN: MD86TRGAAA11411001300000 (Anexa nr. 1 la prezenta decizie);

5. A încasa la buget majorare de întârziere (penalitate), calculată în conformitate cu art. 28 alin. (1) şi alin. (2) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08.07.1999 (anexa nr.1 la prezenta decizie);

1221 lei, pentru neplata în termen a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii datorate de angajator diminuate, care urmează a fi transferată la codul IBAN MD61TRGAAB12141001000000;

6. A aplica pentru încălcările legislaţiei și a încasa la codul IBAN MD23TRGAAA14332101300000;

-10496 lei, amendă pentru diminuarea impozitului pe venit reținut din salariu, conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal (52479 lei x 20%);

-33781 lei, amendă pentru diminuarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioadele fiscale: L/07/2020, L/08/2020, L/09/2020, L/10/2020, L/11/2020 şi 1/12/2020, conform prevederilor art. 261 alin. (4) din Codul fiscal (168907 lei x 20%);

-5500 lei, amendă pentru încălcarea modului de întocmire a Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/07/2020, L/08/2020, L/09/2020, L/10/2020, L/11/2020 şi L/12/2020, a Dărilor de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate (IPC21) pentru perioadele fiscale L/05/2022, L/06/2022, L/07/2022, L/08/2022 și L/09/2022 conform prevederilor art. 260 alin. (1) din Codul fiscal (500lei x 11 cazuri).

-40000 lei, amendă pentru neasigurarea păstrării benzilor de control (benzilor de control pe suport electronic specializat), conform prevederilor art. 257 alin. (5) din Codul fiscal.

7. A aplica pentru încălcarea legislației şi a încasa la codul IBAN MD08TRGAAB14343001000000;

-26245 lei, amendă pentru diminuarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, conform prevederilor art.261 alin. (4) din Codul fiscal (131226 lei x 20%);

8. A reflecta în contabilitatea întreprinderii rezultatele inventarierii.

9. A ajusta spre micșorare suma TVA spre deducere în Declarația privind TVA pentru perioada fiscală L/01/2023 cu 693 142 lei.

10. La prezentarea Declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2022, a lua în considerare rezultatele inventarierii.

11. A aplica avertizare conform art. 235 alin. (1¹) din Codul fiscal pentru comiterea încălcării fiscale nesemnificative:

a) prevăzute la art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, prin:

- diminuarea TVA aferentă bugetului pentru perioadele fiscale L/07/2021 cu 2937 lei, L/08/2021 cu 3929 lei, L/01/2022 cu 1007 lei, L/02/2022 cu 1291 lei, L/03/2022 cu 700 lei, L/04/2022 cu 1110 lei, L/05/2022 cu 997 lei, L/06/2022 cu 1048 lei, L/07/2022 cu 1677 lei și L/08/2022 cu 713 lei;

- diminuarea impozitului pe venit reținut din salariu pentru perioada fiscală L/02/2022 cu 119 lei;

- diminuarea contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii datorate de către angajator pentru perioadele fiscale L/01/2022, L/02/2022, L/03/2022;

b) prevăzute la art. 260 alin. (1) din Codul fiscal, prin:

- încălcarea modului de întocmire a Dării de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorii de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate (Forma IPC21) pentru perioadele fiscale L/01/2022 cu 262 lei, L/02/2022 cu 300 lei, L/03/2022 cu 224 lei;

- încălcarea modului de întocmire a Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/07/2021, L/08/2021, L/01/2022 - L/08/2022".

Nefiind de acord cu decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei, reclamantul a depus la Serviciul Fiscal de Stat contestaţie prin care a solicitat anularea deciziei nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023.

În urma examinării contestației împotriva deciziei nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației, la 9 martie 2023 a fost emisă decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/56 pe marginea contestației, conform căreia contestația a fost respinsă şi menținută în vigoare decizia contestată.

Nefiind de acord cu soluția autorității publice, la 12 aprilie 2023, administratorul insolvabilității S.R.L. „Muvi Express", Ciobanu Lilian s-a adresat instanței de judecată cu prezenta acțiune în contencios administrativ.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeiniciei acţiunii şi a respins-o integral.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 - 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

În conformitate cu art. 3 din Codul administrativ, „*legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept*".

Articolul 5 din Codul administrativ, prevede că „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 206 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare)*".

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele formulate, Completul de judecată apreciază că acțiunea înaintată de reclamantul administratorul insolvabilității S.R.L. „Muvi Express", Ciobanu Lilian reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a), coroborate cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Potrivit art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*".

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială*

îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel".

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, ulterior Judecătoriei Chișinău, sediul Centru or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de S.R.L. „Muvi Express", cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*".

Articolul 11 alin. (1) lit. a) și (2) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia*".

La caz, instanța de apel reține că decizia nr. 754/56 din 9 martie 2023, adoptată în procedura prealabilă, precum și Decizia nr.777/20 din 6 ianuarie 2023, în partea contestată, au natura juridică a unor acte administrative individuale, emise în vederea reglementării unui caz concret în sfera dreptului public, cu scopul de a produce efecte juridice externe. În sensul dispozițiilor art. 10 și art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, aceste acte se califică drept acte administrative individuale defavorabile, întrucât prin emiterea lor reclamantului S.R.L. „Muvi Express" i-au fost impuse obligații patrimoniale suplimentare față de bugetul public național, constând în plata impozitelor și a altor plăți stabilite ca urmare a controlului fiscal, precum și a penalităților aferente. Totodată, actele contestate prevăd aplicarea unor sancțiuni de natură fiscală, respectiv amenzi și avertismente, pentru pretinse încălcări ale legislației fiscale.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*".

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*”.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere*”.

Prin urmare, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „*drept vătămat*” și de „*încălcarea unui drept al său*” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

În speță, se atestă că aceste condiţionalităţi au fost respectate de către S.R.L. „Muvi Express”, care a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată, ce constituie în sine un drept subiectiv concret, astfel încât este evidentă revendicarea încălcării drepturilor sale prin activitate administrativă conform art. 20, 39 și 189 alin. (1) din Codul administrativ.

Completul judiciar relevă că reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc., probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, reclamantul S.R.L. „Muvi Express” este destinatarul actelor contestate.

Astfel, Completul judiciar reține că, prin acțiunea depusă, S.R.L. „Muvi Express” a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ este întrunită.

Conform art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*”.

În conformitate cu art. 162 din Codul administrativ, „*(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. (3) Cererea*

prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual".

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege*".

Potrivit art. 267 alin. (1) din Codul fiscal (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), „*(1) Decizia Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunea funcţionarului fiscal poate fi contestată numai de persoana vizată în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acţiunea ori de reprezentantul ei, în modul stabilit de prezentul cod*".

Conform art. 268 alin. (1) din Codul fiscal (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), „*(1) Contestaţia împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunii funcţionarului fiscal poate fi depusă, dacă prezentul cod nu prevede altfel, în decursul a 30 de zile de la data comunicării deciziei sau a întreprinderii acţiunii contestate. În cazul omiterii acestui termen din motive întemeiate, el poate fi restabilit, la cererea persoanei vizate în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acţiunea, de Serviciul Fiscal de Stat.*".

În conformitate cu prevederile art. 269 din Codul fiscal (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), „*(1) Contestaţia împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunii funcţionarului fiscal se depune la Serviciul Fiscal de Stat şi se examinează de către acesta. (2) În cazul unui dezacord cu decizia pe care Serviciul Fiscal de Stat a emis-o pe marginea contestaţiei, contribuabilul este în drept să se adreseze în instanţa de judecată competentă*".

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, urmează că, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, reclamantul a respectat procedura prealabilă.

În speță, Completul judiciar reține că, nefiind de acord cu decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023, S.R.L. „Muvi Express" a depus la Serviciul Fiscal de Stat contestația cu nr. de intrare 401-AA din 9 februarie 2023.

Prin decizia nr. 754/56 din 9 martie 2023, Serviciul Fiscal de Stat, a respins contestația depusă și a menținut decizia nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023, emisă de către Serviciul Fiscal de Stat (f.d. 8 - 11).

La 13 martie 2023, Serviciul Fiscal de Stat, a expediat în adresa lichidatorului S.R.L. „Muvi Express", Ciobanu Lilian, decizia nr. 754/56 din 9 martie 2023 (f.d. 24).

În acelaşi timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că, „*acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*".

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 12 aprilie 2023.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul S.R.L. „Muvi Express" este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) și f) din Codul administrativ, „*examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);* ***f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e)***".

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția*".

La acest capitol se reține și dispozițiile art. 22 alin. (1), coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu, în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*".

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că, reclamantul S.R.L. „Muvi Express" înaintând prezenta acțiune în contencios administrativ, a solicitat:

1) anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației comis de către S.R.L. „Muvi Express";

2) anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/56 din 9 martie 2023, pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023.

Cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, potrivit art. 8 alin. (2) lit. c), și e) din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate), „*(2) Contribuabilul este obligat: c) să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat şi serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţă în conformitate cu cerinţele legislaţiei, să efectueze încasările băneşti în numerar prin intermediul echipamentelor de casă şi de control, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor băneşti în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă şi de control; e) să achite la buget, la timp şi integral, ţinând cont de prevederile art.7*

alin.(5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate".

Conform art. 24 alin. (1) și (10) din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate), „*(1) Se permite deducerea cheltuielilor ordinare şi necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, exclusiv în cadrul activităţii de întreprinzător. (10) Se permite deducerea cheltuielilor ordinare şi necesare suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, neconfirmate documentar, în mărime de 0,2% din venitul impozabil*".

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate), „*(1) Nu se permite deducerea impozitului pe venit, instituit în prezentul titlu, a penalităţilor şi a amenzilor aferente lui, precum şi a amenzilor şi penalităţilor aferente altor impozite, taxe şi plăţi obligatorii la buget, a amenzilor şi penalităţilor aplicate pentru încălcarea actelor normative*".

Potrivit art. 83 alin. (4) din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate), „*(4) Declaraţia cu privire la impozitul pe venit se completează în modul şi forma stabilite de Ministerul Finanţelor. Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(5)–(10), declaraţia cu privire la impozitul pe venit se prezintă Serviciului Fiscal de Stat nu mai târziu de: a) data de 25 a lunii a treia după finele perioadei fiscale de gestiune – în cazul persoanelor juridice, formelor organizatorice rezidenţi cu statut de persoană fizică, potrivit legislaţiei, reprezentanţelor permanente ale nerezidentului în Republica Moldova; b) data de 30 aprilie a anului următor anului fiscal de gestiune – în cazul persoanelor fizice (cetăţeni ai Republicii Moldova, cetăţeni străini şi apatrizi, inclusiv membri ai societăţilor şi acţionari ai fondurilor de investiţii)*".

Conform art. 88 alin. (1) din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate), „*(1) Fiecare angajator care plăteşte lucrătorului salariu (inclusiv primele şi facilităţile acordate) este obligat să calculeze, ţinând cont de scutirile solicitate de angajat şi de deduceri, şi să reţină din aceste plăţi un impozit, determinat conform modului stabilit de Guvern*".

Potrivit art. 92 alin. (1) și (3) din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate), „*(1) Impozitul reţinut conform art.69[18] şi art.88–91 se achită la buget de către persoana care a efectuat reţinerea până la data de 25 a lunii următoare lunii în care au fost efectuate plăţile. (3) Persoanele care sunt obligate să reţină impozitul în conformitate cu art.69[18] şi art.88–91, cu excepţia impozitului reţinut pentru câştigurile de la loterii şi/sau pariuri sportive în partea în care valoarea fiecărui câştig nu depăşeşte scutirea personală stabilită la art.33 alin.(1), vor prezenta Serviciului Fiscal de Stat, până la data de 25 a lunii următoare încheierii anului fiscal, o dare de seamă, în care vor indica numele şi prenumele (denumirea), adresa şi codul fiscal al persoanei fizice sau juridice în folosul căreia au fost efectuate plăţile, precum şi suma totală a plăţii şi a impozitului pe venit*

reţinut. Această dare de seamă va include şi datele despre persoanele şi/sau veniturile scutite de impozitare prealabilă conform art.90, precum şi sumele veniturilor achitate în folosul lor. În cazul în care, pe parcursul perioadei fiscale, persoanele care sunt obligate să reţină la sursă impozitul se lichidează sau se reorganizează prin dezmembrare, acestea urmează să prezinte darea de seamă menţionată în termen de 15 zile de la data aprobării bilanţului de lichidare/ repartiţie a întreprinderii în proces de lichidare sau reorganizare".

În conformitate cu art. 22 alin. (1) din Legea nr. 489 din 8 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate) „*(1) Baza lunară de calcul la care angajatorul datorează contribuţia de asigurări sociale o constituie fondul de retribuire a muncii şi alte recompense realizate de asiguraţii cu contract individual de muncă cu excepţia celor stipulate la alin.(2)*".

Conform art. 11 alin. (2) din Legea contabilităţii și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017 „*(2) Deţinerea de către entitate a activelor cu orice titlu, înregistrarea surselor de provenienţă a acestora şi a faptelor economice fără documentarea şi reflectarea acestora în contabilitate sunt interzise*".

Potrivit art. 16 alin. (1) din Legea contabilităţii și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017 „*(1) Entitatea este obligată să efectueze inventarierea generală a activelor, capitalului propriu și datoriilor în modul stabilit de Regulamentul privind inventarierea, elaborat și aprobat de către Ministerul Finanţelor*".

Conform art. 133 alin. (2), pct. 14 din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate), „*(2) În realizarea funcţiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat are următoarele atribuţii în domeniul administrării fiscale: 14) efectuează controlul fiscal, examinează cazurile de încălcare fiscală, aplică sancţiuni fiscale şi emite acte administrative în scopul aplicării prezentului cod*".

În conformitate cu art. 214 alin. (1) – (3) din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate) „*(1) Controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislaţia fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale. (2) Controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat şi/sau de un alt organ cu atribuţii de administrare fiscală, în limitele competenţei acestora, la faţa locului şi/sau la oficiul acestora. (3) Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, precum şi de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la faţa locului şi/sau la oficiul organului, prevăzut la alin.(2), poate fi organizat şi efectuat prin următoarele metode şi operaţiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parţială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele şi operaţiunile concrete utilizate la organizarea şi exercitarea controlului fiscal sînt*

determinate, în baza prezentului cod, în instrucţiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat".

Potrivit art. 216 alin. (1) – (6) din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate) „*(1) Controlul fiscal la faţa locului are drept scop verificarea respectării legislaţiei fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcţionarii fiscali sau de persoane cu funcţie de răspundere ale altor organe cu atribuţii de administrare fiscală. În cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri când nu există condiţii adecvate de lucru, controlul fiscal menţionat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu respectarea tuturor prevederilor art.145 alin.(2)-(6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare. (2) Controlul fiscal la faţa locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. Necesitatea efectuării verificării prin contrapunere la unele persoane cu care contribuabilul supus controlului are sau a avut raporturi economice şi financiare, pentru a se constata autenticitatea acestora, se determină, de sine stătător, de către funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere care efectuează controlul. (3) Controlul fiscal la faţa locului referitor la un contribuabil poate cuprinde atât unul, cât şi mai multe tipuri de impozite şi taxe. În cursul unui an calendaristic se admite efectuarea unui singur control fiscal la faţa locului pe unele şi aceleaşi tipuri de impozite şi taxe pentru una şi aceeaşi perioadă fiscală. Această restricţie nu se extinde asupra cazurilor când controlul fiscal la faţa locului se efectuează în legătură cu reorganizarea sau lichidarea contribuabilului; când după efectuarea controlului se depistează semne de încălcări fiscale; când acesta este o verificare prin contrapunere; când controlul ţine de activitatea posturilor fiscale; când controlul se efectuează la solicitarea organelor de drept şi a celor prevăzute la art.131 alin.(5) sau în legătură cu auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior; când necesitatea controlului a apărut în urma examinării cazului cu privire la încălcarea fiscală sau în urma examinării contestaţiei. (4) Durata unui control fiscal la faţa locului nu trebuie să depăşească două luni calendaristice. În cazuri excepţionale, conducerea organului care exercită controlul fiscal poate să decidă prelungirea duratei în cauză cu cel mult 3 luni calendaristice sau să sisteze controlul. Perioada sistării controlului şi prezentării documentelor nu se include în durata efectuării controlului, ultima fiind calculată din ziua începerii lui până la ziua semnării actului respectiv, inclusiv. (5) La finalizarea controlului fiscal la faţa locului, se întocmeşte un act de control fiscal. La posturile fiscale, actul de control fiscal se va întocmi numai în caz de depistare a încălcării legislaţiei fiscale. În cazul depistării vreunei încălcări fiscale, organul care exercită controlul ia decizia corespunzătoare. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, dacă*

încălcarea fiscală se depistează de către serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale, decizia respectivă se emite de Serviciul Fiscal de Stat, cu respectarea prevederilor de la art.159 alin. (2). (6) Actul de control fiscal este un document întocmit de funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal. În act se va descrie obiectiv, clar şi exact încălcarea legislaţiei fiscale şi/sau a modului de evidenţă a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidenţă respective şi la alte materiale, indicându-se actele normative încălcate. În act va fi reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificându-se încălcările fiscale depistate în ea".

Conform art. 219 din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate) „*(1) Verificarea totală se aplică în cazul controlului fiscal la faţa locului asupra tuturor actelor şi operaţiunilor de determinare a obiectelor (bazei) impozabile şi de stingere a obligaţiilor fiscale în perioada de după ultimul control fiscal. (2) Verificarea totală este una documentară şi, în acelaşi timp, faptică a modului în care contribuabilul execută legislaţia fiscală*".

Potrivit art. 241. din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate) „*(1) Cauzele privind încălcările fiscale sunt examinate de către Serviciul Fiscal de Stat. (2) Sunt în drept să examineze cauzele privind încălcările fiscale şi să aplice sancţiuni fiscale, în numele autorităţilor abilitate, conducerea Serviciului Fiscal de Stat*".

În conformitate cu art. 260 alin. (1) din Codul fiscal (în redacția aplicabilă perioadelor fiscale examinate) „*Nerespectarea modului de întocmire şi de prezentare a dării de seamă fiscale se sancţionează cu o amendă de la 200 la 400 de lei pentru fiecare dare de seamă fiscală, dar nu mai mult de 2000 de lei pentru toate dările de seamă fiscale, aplicată contribuabililor specificaţi la art.232 lit.b), şi cu amendă de la 500 la 1000 de lei pentru fiecare dare de seamă fiscală, dar nu mai mult de 10000 de lei pentru toate dările de seamă fiscale, aplicată contribuabililor specificaţi la art.232 lit.a) şi c)*".

Potrivit art. 261 alin. (4) „*Diminuarea impozitelor, a taxelor, a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi a contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, stabilite în cotă procentuală, prin prezentarea către Serviciul Fiscal de Stat a unei dări de seamă fiscale cu informaţii sau date neveridice se sancţionează cu amendă de la 20% la 30% din suma diminuată*".

La caz, Completul judiciar constată că, în cadrul controlului fiscal efectuat în privința apelantului S.R.L. „Muvi Express", prin metoda verificării totale la fața locului, pentru perioada de activitate 29 mai 2019 – 31 octombrie 2022, în legătură cu intentarea procedurii de insolvabilitate, Serviciul Fiscal de Stat a verificat corectitudinea determinării, declarării și achitării obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit, TVA, precum și contribuțiilor de asigurări sociale, inclusiv respectarea obligațiilor de evidență contabilă și integritatea documentelor primare,

potrivit cadrului normativ aplicabil. Rezultatele controlului fiind valorificate prin actul de control fiscal din 30 decembrie 2022 și prin decizia nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023, menținută ulterior prin decizia nr. 754/56 din 9 martie 2023 asupra contestației.

În continuare, Completul judiciar atestă că, prin Decizia nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a stabilit un complex de măsuri fiscale, care, prin natura lor, se circumscriu ajustării pierderilor fiscale și TVA spre deducere, calculării obligațiilor fiscale suplimentare, precum impozit pe venit reținut din salarii, TVA, contribuții sociale și aplicării majorărilor de întârziere și obligației de reflectare a inventarierii în contabilitate și de corelare a declarațiilor fiscale cu rezultatele acesteia.

Astfel, Completul judiciar constată că organul fiscal a dispus micșorarea pierderilor fiscale pentru perioadele fiscale A/2020 și A/2021, după cum urmează: pentru A/2020 cu 25 145 lei, pierderea fiscală urmând a constitui 692 388 lei; pentru A/2021 cu 162 464 lei, pierderea fiscală urmând a constitui 2 752 137 lei.

În raport cu natura acestor ajustări, Completul judiciar reiterează că, potrivit art. 24 alin. (1) și (10) din Codul fiscal, deducerea este permisă doar pentru cheltuieli ordinare și necesare suportate în cadrul activității de întreprinzător, iar deductibilitatea este condiționată de confirmarea documentară a acestora, cu excepția plafonului restrâns admis pentru cheltuieli neconfirmate.

Din actul de control nr. 3-614675 din 30 decembrie 2022 rezultă că, în perioadele fiscale examinate, contribuabilul a reflectat în contabilitate și a dedus în scopuri fiscale cheltuieli pentru care lipseau documente justificative ori care nu au fost probate ca având legătură directă cu desfășurarea activității de întreprinzător, inclusiv cheltuieli aferente serviciilor de hosting, transport și alte servicii înregistrate în conturile 712 și 713. În consecință, organul fiscal a exclus aceste sume din categoria cheltuielilor deductibile, recalculând și ajustând pierderile fiscale. Prin urmare, în măsura în care cheltuielile nu întrunesc cumulativ cerințele de ordinare, necesitate și documentare, recalcularea pierderilor fiscale constituie o consecință directă și legală a aplicării art. 24 din Codul fiscal.

Completul judiciar atestă că una dintre măsurile fiscale principale dispuse de Serviciul Fiscal de Stat constă în micșorarea TVA spre deducere cu 302 325 lei, suma TVA spre deducere urmând a constitui, la situația de 31 octombrie 2022, 36 250 lei și stabilirea unei obligații suplimentare de plată a TVA la buget în sumă de 184 316 lei pentru perioadele fiscale L/07/2020 – L/12/2020; L/06/2021 – L/07/2021; L/01/2022 – L/08/2022.

În acest cadru, instanța de apel pornește de la regula legală consacrată de art. 101 alin. (1) din Codul fiscal, potrivit căreia„*(1) Subiecții impozabili stipulați la art. 94 lit. a), c), e) și f) sunt obligați să declare, conform art. 115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114, suma TVA, care se determină ca diferență dintre sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate de*

către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor, inclusiv sumele TVA calculate pentru serviciile de import, şi sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate), precum şi sumele TVA calculate pentru serviciile de import, folosite pentru desfăşurarea activităţii de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ţinându-se cont de dreptul de deducere conform art. 102". Conform art. 102 alin. (1) din Codul fiscal, „*(1) În cazul achitării T.V.A. la buget, subiecţilor impozabili, înregistraţi în calitate de plătitori ai T.V.A., li se permite deducerea sumei T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată furnizorilor plătitori ai T.V.A., pe valorile materiale, serviciile procurate (inclusiv transmise în cadrul realizării contractului de comision) pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfăşurării activităţii de întreprinzător. Se permite deducerea sumei T.V.A. la mărfurile importate, procurate de către subiecţii impozabili pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfăşurării activităţii de întreprinzător numai în cazul achitării T.V.A. la buget pentru mărfurile, serviciile menţionate în conformitate cu art.115. Pentru serviciile importate, procurate de către subiecţii impozabili pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfăşurării activităţii de întreprinzător, deducerea sumei T.V.A. se permite pentru sumele T.V.A. achitate sau care urmează a fi achitate la buget*. Totodată, art. 102 alin. (8) statuează expres că „*Suma T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată, pe valorile materiale, serviciile procurate care nu sunt folosite pentru desfăşurarea activităţii de întreprinzător, pe mărfurile procurate care, în procesul activităţii de întreprinzător, au fost sustrase sau au constituit deşeuri şi perisabilităţi naturale peste limitele lunare stabilite de conducător, precum şi pe valoarea care nu a fost supusă amortizării mijloacelor fixe casate, nu se deduce şi se raportează la costurile sau cheltuielile perioadei. Suma T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată, pentru produsele din tutun clasificate la poziţiile tarifare 240210000, 240220, 240290000, 2403 şi pentru produsele din alcool etilic clasificate la poziţiile tarifare 2207, 2208, care au constituit deşeuri sau perisabilităţi naturale peste limitele stabilite de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale şi Mediului, şi pentru produsele petroliere care au constituit deşeuri sau perisabilităţi naturale peste limitele stabilite de către Ministerul Economiei şi Infrastructurii nu se deduce şi se raportează la costurile sau cheltuielile perioadei*".

Mai mult, art. 102 alin. (4) din Codul fiscal instituie mecanismul proratei, astfel, „*Mărimea deducerii sumei T.V.A. se determină lunar prin aplicarea proratei faţă de suma T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată, pe valorile materiale, serviciile procurate care sînt utilizate pentru efectuarea livrărilor impozabile, precum şi celor scutite de T.V.A. fără drept de deducere. Prorata lunară se aproximează, conform regulilor matematice, până la două semne după virgulă şi se determină prin aplicarea următorului raport: a) la numărător se indică valoarea*

livrărilor impozabile (fără T.V.A.), cu excepţia avansurilor primite, pentru a căror efectuare se utilizează valorile materiale, serviciile în cauză; b) la numitor se indică valoarea totală a livrărilor impozabile (fără T.V.A.) şi a livrărilor scutite de T.V.A. fără drept de deducere, cu excepţia avansurilor primite, pentru a căror efectuare se utilizează valorile materiale, serviciile în cauză. Prorata definitivă se determină în modul descris mai sus şi se aproximează, conform regulilor matematice, până la două semne după virgulă la completarea declaraţiei privind T.V.A. pentru ultima perioadă fiscală a anului şi se bazează pe indicatorii anuali ai livrărilor. Diferenţa dintre suma T.V.A. dedusă în perioadele fiscale precedente şi suma T.V.A. determinată drept urmare a aplicării proratei definitive se reflectă în declaraţia pentru ultima perioadă fiscală a anului".

Din constatările actului de control nr. 3-614675 din 30 decembrie 2022 rezultă că S.R.L. „Muvi Express" a efectuat livrări impozabile cu TVA și livrări scutite de TVA fără drept de deducere (servicii poștale), însă în urma controlului corectitudinii calculării, declarii, și achitării TVA la buget, în baza documentelor prezentate la control, s-a constat:

- nerespectarea modului de calculare şi achitare a TVA, aferentă livrărilor de mărfuri impozabile cu TVA la cota standard, în Declaraţiile privind TVA pentru perioadele fiscale:

L/08/2022 prin micşorarea livrărilor cu 9 388 lei şi micşorarea TVA cu 1 878 lei;

L/09/2022, prin micşorarea livrărilor cu 170 675 lei şi micşorarea TVA cu 34 135 lei;

L/10/2022, prin micşorarea livrărilor cu 70 098 lei şi micşorarea TVA cu 14 019 lei;

- nerespectarea modului de deducere a TVA aferentă procurărilor de mărfuri şi servicii în Declaraţiile privind TVA pentru perioadele fiscale:

L/08/2022, prin micşorarea TVA spre deducere cu 81 414 lei;

L/09/2022, prin micşorarea TVA spre deducere cu 72 791;

L/10/2022, prin micşorarea TVA spre deducere cu 45 844 lei;

- micşorarea livrărilor scutite de TVA fără drept de deducere, în Declaraţiile privind TVA pentru perioadele fiscale L/09/2022 cu 122 272 lei şi L/10/2022 cu 267 273 lei;

- declararea eronată a valorii livrărilor scutite de TVA cu drept de deducere în sumă de 3 067 910 lei, inclusiv în Declaraţiile privind TVA pentru perioadele fiscale L/02/2022 cu 558139 lei, L/03/2022 cu 635919 lei, L/04/2022 cu 478013 lei, L/05/2022 cu 552464 lei, L/06/2022 cu 402102 lei, L/07/2022 cu 441273 lei, care era necesar a fi reflectate ca livrări scutite de TVA fără drept de deducere;

- neajustarea în Declaraţia privind TVA pentru perioada fiscală L/02/2022 a TVA în sumă de 4 272 lei, aferentă bunurilor materiale procurate, care nu sunt legate de livrări impozabile în procesul desfăşurări activităţii de întreprinzător;

- majorarea TVA spre deducere prin neaplicarea proratei, pentru perioadele fiscale L/07/2019- L/10/2022 în sumă de 1 417 601 lei;

- micşorarea TVA spre deducere din perioada precedentă în total cu 793 757 lei, inlusiv pentru perioadele fiscale: L/02/2022 cu 78 867 lei, L/03/2022 cu 112 301 lei, L/04/2022 cu 173 889 lei, L/05/2022 cu 322 463 lei, L/06/2022 cu 22 900 lei, L/07/2022 cu 3 200 lei, L/08/2022 cu 78 401 lei şi L/10/2022 cu 1 737 lei.

În același registru, Completul judiciar notează că, potrivit art. 109 alin. (2) din Codul fiscal, „*(2) La serviciile importate, termenul obligaţiei fiscale şi data achitării T.V.A. se consideră nu mai târziu de termenul obligaţiei de depunere a declaraţiei privind T.V.A. pentru perioada fiscală în care a avut loc importul serviciilor sau achitarea acestora, în funcţie de ce are loc mai înainte*". Din actul de control rezultă că apelantul a achiziționat servicii de la nerezidenți, inclusiv servicii de publicitate online, fără a reflecta și declara corespunzător TVA aferentă acestora, fiind stabilită o diferență de TVA nedeclarată în sumă de 8 543 lei.

Astfel, încălcările menţionate mai sus au dus la:

- diminuarea TVA aferentă bugetului cu 175 773 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale L/07/2020 cu 17 603 lei, L/08/2020 cu 29 063 lei, L/09/2020 cu 17 760 lei, L/10/2020 cu 14 926 lei, L/11/2020 cu 41 883 lei, L/12/2020 cu 47 672 lei, L/07/2021 cu 2 937 lei şi L/08/2021 cu 3 929 lei;

- diminuarea TVA aferentă importului de servicii cu 8 543 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale L/01/2022 cu 1 007 lei, L/02/2022 cu 1 291 lei, L/03/2022 cu 700 lei, L/04/2022 cu 1 110 lei, L/05/2022 cu 997 lei, L/06/2022 cu 1 048 lei, L/07/2022 cu 1 677 lei şi L/08/2022 cu 713 lei;

- nerespectarea modului de întocmire a Declaraţiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/07/2019-L/10/2022, fapte care au generat obligaţii suplimentare la buget pentru perioadele fiscale L/07/2020-L/12/2020, L/07/2021, L/08/2021, L/01/2022-L/08/2022;

- majorarea TVA spre deducere cu 302 325 lei, care la situaţia de 31.10.2022 va constitui 36 250 lei.

Totodată, Completul judiciar reține că, în urma inventarierii, au fost constatate lipsuri de bunuri și materiale în valoare totală de 3 465 709 lei, aferente materialelor și active circulante.

În temeiul art. 102 alin. (8) din Codul fiscal, TVA aferentă acestor bunuri, care nu au fost utilizate pentru efectuarea livrărilor impozabile și nu se mai regăsesc în gestiune, nu poate fi dedusă. În consecință, organul fiscal a procedat la ajustarea TVA aferentă inventarierii, stabilind spre micșorare TVA în sumă de 693 142 lei.

Prin urmare, în măsura în care, în cadrul controlului, s-au constatat deduceri de TVA fără îndeplinirea destinației fiscale și fără aplicarea proratei, precum și existența lipsurilor din gestiune confirmate prin inventariere, organul fiscal era în drept, potrivit competențelor conferite de art. 133 alin. (2) pct. 14 din Codul fiscal,

să ajusteze TVA spre deducere și să recalculeze TVA datorată bugetului pentru perioadele fiscale vizate.

Completul judiciar reține că, prin Decizia nr. 777/20, Serviciul Fiscal de Stat a stabilit spre încasare 46 990 lei impozit pe venit reținut din salarii pentru perioadele fiscale L/02/2022 – L/09/2022 și 102 527 lei contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii diminuate pentru perioadele fiscale L/01/2022 – L/10/2022, cu accesoriile aferente.

În această privință, instanța de apel notează că obligația angajatorului de a calcula, reține și achita impozitul pe venit din salarii este expres prevăzută de art. 88 alin. (1) și art. 92 alin. (1) și (3) din Codul fiscal, iar în ceea ce privește contribuțiile de asigurări sociale, baza lunară de calcul este fondul de retribuire a muncii și alte recompense, potrivit art. 22 alin. (1) din Legea nr. 489/1999.

Din constatările actului de control rezultă că apelantul a completat necorespunzător dările de seamă nominalizate (IPC21), reflectând eronat venitul calculat și sumele îndreptate spre achitare, ceea ce a generat diferențe între impozitul și contribuțiile calculate și cele achitate efectiv la buget. În consecință, organul fiscal a stabilit obligațiile suplimentare și a calculat majorările de întârziere aferente.

Completul judiciar constată că decizia contestată stabilește majorări de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit reținut din salarii (892 lei), pentru neachitare în termen a TVA (31 807 lei) și a contribuțiilor de asigurări sociale (1 221 lei); amenzi pentru diminuarea obligațiilor fiscale, încălcarea modului de întocmire a declarațiilor fiscale și neasigurarea păstrării benzilor de control, în temeiul art. 261 alin. (4), art. 260 alin. (1) și art. 257 alin. (5) din Codul fiscal; avertizări pentru încălcări fiscale nesemnificative, în condițiile art. 235 alin. (1^1) Cod fiscal.

Astfel, instanța de apel pornește de la regula că majorările de întârziere reprezintă consecințe legale ale neachitării la termen a obligației fiscale principale, iar sancțiunile fiscale sunt aplicate în funcție de tipul încălcării și de regimul sancționator prevăzut de Codul fiscal. În aceste condiții, Completul judiciar reține că aplicarea majorărilor de întârziere are un caracter obiectiv, fiind determinată exclusiv de neexecutarea în termen a obligațiilor fiscale principale, totodată, sancțiunile fiscale și avertizările au fost dispuse în temeiul unor norme legale exprese, corespunzător naturii și gravității încălcărilor constatate, fără a se constata depășirea limitelor cadrului sancționator stabilit de Codul fiscal.

De asemenea, Completul judiciar reține că prin decizia contestată s-a impus obligația contribuabilului de a reflecta în contabilitate rezultatele inventarierii și de a le lua în considerare la prezentarea Declarației privind impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2022, precum și ajustarea TVA în Declarația TVA pentru L/01/2023.

În această privință, instanța de apel notează că obligația inventarierii rezultă din art. 16 alin. (1) din Legea contabilității nr. 287/2017, iar art. 11 alin. (2) din

aceeași lege interzice deținerea de active și înregistrarea faptelor economice fără documentare și reflectare contabilă. Prin urmare, atunci când inventarierea evidențiază diferențe relevante (active lipsă, stocuri neconfirmate, neconcordanțe între evidența contabilă și situația faptică), consecințele contabile și fiscale pot impune ajustări ale indicatorilor fiscali, inclusiv sub aspectul TVA, în măsura în care, potrivit art. 102 alin. (8) Cod fiscal, TVA aferentă bunurilor care nu sunt utilizate în activitatea de întreprinzător nu poate fi dedusă.

În această ordine de idei, reiterând considerentele expuse anterior, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Centru, pornind de la constatările reținute și analizate mai sus și în temeiul prevederilor art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, concluzionează că instanța de fond în mod corect a respins, ca fiind neîntemeiate, pretențiile reclamantului S.R.L. „Muvi Express" privind anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 777/20 din 6 ianuarie 2023 precum și a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/56 din 9 martie 2023.

Cu privire la argumentul apelantului potrivit căruia actele administrative contestate nu ar conține o motivare suficientă a sancțiunilor aplicate, Completul judiciar reține că din cuprinsul Deciziei nr. 777/20 rezultă, pentru fiecare categorie de abatere, fapta constatată și temeiul normativ sancționator. În aceste condiții, motivarea sancțiunilor rezultă din conexiunea dintre constatările factuale ale actului de control și norma sancționatorie aplicată, iar simpla nemulțumire față de întinderea sancțiunilor nu poate fi asimilată unei lipse de motivare, în absența unor elemente concrete care să demonstreze că sancțiunea ar fi fost aplicată fără existența faptei sau în afara temeiului legal.

În ceea ce privește susținerea apelantului că ajustarea TVA spre deducere ar fi inexplicabilă și că se impunea efectuarea unei verificări prin contrapunere cu agenții economici, Completul judiciar notează că, potrivit art. 216 alin. (2) din Codul fiscal, necesitatea efectuării contrapuneri se determină de sine stătător de către funcționarul fiscal, această operațiune având caracter facultativ, în funcție de riscul fiscal identificat. La caz, controlul a fost efectuat prin metoda verificării totale, care presupune examinarea documentelor primare, a evidenței contabile și a destinației fiscale a procurărilor în raport cu livrările realizate. Or, ajustarea TVA a fost determinată de neaplicarea proratei și de lipsurile constatate prin inventariere, împrejurări care derivă direct din condițiile de deducere prevăzute de art. 102 alin. (1), (4) și (8) din Codul fiscal, fără a fi necesară, în mod obligatoriu, o verificare prin contrapunere.

Prin urmare, simpla invocare a necesității contrapuneri nu este de natură să infirme concluziile controlului, în lipsa unor indicii concrete că ajustarea TVA ar fi fost determinată exclusiv de neconcordanțe ce puteau fi clarificate numai prin această metodă.

Cu privire la susținerea apelantului că prezentarea dărilor de seamă în termen ar exclude incidența art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, Completul judiciar reține că obligația legală a contribuabilului nu se reduce la o conformare formală, ci vizează exactitatea, veridicitatea și integritatea informațiilor declarate. Astfel, chiar și în ipoteza depunerii declarațiilor în termen, dacă în cadrul verificării totale se stabilește, în mod obiectiv, că unele obligații au fost diminuate ori unele deduceri au fost aplicate fără îndeplinirea condițiilor legale, se constată încălcarea obligației de conformare fiscală în sensul art. 8 alin. (2) lit. c) și e) Cod fiscal, iar consecințele fiscale sunt cele prevăzute de lege.

Cât privește argumentele părții apelante, precum instanța de fond nu și-a motivat hotărârea și a ignorat argumentele sale, Completul de judecată menționează că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de apel (*Hirvisaari împotriva Finlandei*, pct. 30). Întinderea obligației privind motivarea poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței: trebuie să se țină seama în special de diversitatea motivelor pe care un justițiabil le poate ridica în instanță și de diferențele din statele contractante în materie de dispoziții legale, cutume, concepții doctrinare, prezentarea și redactarea hotărârilor și deciziilor (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, pct. 29; *Hiro Balani împotriva Spaniei*, pct. 27).

Astfel, analizând hotărârea judecătorească în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva hotărârea, inclusiv analiza argumentelor principale ale reclamantului în acțiune, Completul de judecată observă că judecătorul instanței de fond a motivat hotărârea sa în lumina circumstanțelor cauzei și a înscrisurilor prezentate, iar prin interpretarea corectă a normelor materiale, just a ajuns la concluzia respingerii pretențiilor reclamantului S.R.L. ,,Muvi Express”.

Completul judiciar va respinge ca neîntemeiată și critica apelantului referitoare la aprecierea circumstanțelor cauzei de către instanța de fond. Este evident că instanța a exercitat un rol activ în clarificarea raportului dintre părți, manifestându-se în mod eficient în analiza apărărilor formulate de reclamant pe cale incidentă. Aceasta a realizat analiza în cadrul stabilit de reclamant și în limitele obiectului dedus judecății, asigurând astfel o evaluare corectă și echitabilă a situației juridice.

Totodată, Completul judiciar ține să menționeze că argumentele invocate de apelant se rezumă, în esență, la exprimarea dezacordului față de concluziile organului fiscal și ale instanței de fond, în aceste condiții, Completul judiciar consideră corectă concluzia primei instanțe potrivit căreia la contestația din 8 februarie 2023 cât și în cadrul examinării contestației depuse, partea reclamantă nu a prezentat careva documente pentru a demonstra contrariul celor constatate de Serviciului Fiscal de Stat, or, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul

administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

În consecință, Completul judiciar apreciază cu certitudine caracterul formal al alegațiilor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței de apel atât timp cât aceste alegații nu au fost confirmate prin probe relevante și admisibile, astfel, în viziunea Completului judiciar, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantul S.R.L. ,,Muvi Express", sunt vădit lipsite de suport juridic, instanța de apel apreciindu-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide asupra respingerii apelului declarat de S.R.L. ,,Muvi Express" și menținerii fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ şi art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de S.R.L. ,,Muvi Express", în procedura falimentului.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae